

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: F. O., zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, Praha 1, Letenská 15, v řízení o žalobě proti rozhodnutím ministra financí ze dne 30. 6. 2006, čj. ZK/90143/2005 a čj. ZK/100732/2005, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 27 a proti usnesení téhož soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 53,

t a k t o :

- I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Afs 82/2007 a 8 Afs 91/2008 **se spojují** ke společnému projednání a nadále budou vedeny pod sp. zn. 8 Afs 82/2007.
- II. Kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 53, **se odmítá**.
- III. Kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 27, **se zamítá**.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- V. Zástupci žalobce Mgr. Markovi Sedlákov, advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 30. 8. 2005, čj. 52/71/206/2003-552 bylo zamítnuto odvolání žalobce (stěžovatele) proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 31. 3. 2003, čj. 4626/02/FŘ/150 o zamítnutí žádosti o obnovu řízení skončeného

rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně ze dne 3. 7. 2002, čj. 6512/01/FŘ/150. Rozhodnutím ministra financí ze dne 30. 6. 2006, čj. ZK/90143/2005 byla zamítnuta žádost stěžovatele o povolení přezkoumání uvedeného rozhodnutí Ministerstva financí.

Rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 30. 8. 2005, čj. 52/71 207/2003-522 bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 31. 1. 2003, čj. 4626a/02/FŘ/150 o zastavení řízení ve věci žádosti o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 3. 7. 2007. Rozhodnutím ministra financí ze dne 30. 6. 2006, čj. ZK/100 732/2005 byla zamítnuta žádost stěžovatele o povolení přezkoumání tohoto (posledně uvedeného) rozhodnutí Ministerstva financí.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se stěžovatel ve správním soudnictví domáhal zrušení těchto rozhodnutí ministra financí. Dále požadoval, aby soud „nařídil trestní stíhání“ tehdejšího ministra financí a dalších osob.

Usnesením městského soudu ze dne 24. 1. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 27 byla žaloba proti shora označeným rozhodnutím ministra financí odmítnuta. Dále bylo vysloveno, že se návrh na nařízení trestního stíhání odmítá a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, městský soud vycházel ze závěru, že napadená správní rozhodnutí vydaná dle § 55b odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s., jak vyplývá z ustálené judikatury správních soudů, jakož i Ústavního soudu (zde městský soud poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2006, čj. 1 Afs 56/2004 – 114, publikovaný na www.nssoud.cz). Zřejmě pro úplnost, aby se soud vypořádal s celým obsahem žaloby vyslovil, že návrh na nařízení trestního stíhání se odmítá, přičemž vycházel ze závěru, že zahájení tohoto řízení nespadá do pravomoci soudu ve správním soudnictví a nejsou tedy splněny podmínky řízení.

Včas podanou kasační stížností se žalobce domáhá přezkoumání tohoto usnesení (u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 8 Afs 82/2007). Uvádí, že se jedná o rozhodnutí „podjatého senátu Brothánkové“, které „je lživé, podvodné, zločinné a přímo perverzní“. Nevychází ze zjištěné skutkové podstaty. Stěžovatel dále poukazuje na § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a e) s. ř. s. s tím, že napadené usnesení pohrdá mezinárodními úmluvami o lidských právech a svobodách a (ve stížnosti uvedenými) články ústavy. Oznamovací povinnost ohledně trestní činnosti vyplývá z trestního řádu.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 44 bylo vysloveno, že soud přiznává žalobci (v řízení o kasační stížnosti) osvobození od soudních poplatků. Dále byl žalobci ustanoven zástupce – JUDr. Marie Šlampová, advokátka.

Usnesením téhož soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 10 Ca 206/2006 – 53 byla JUDr. Marie Šlampová zproštěna výkonu zástupce žalobce a tomuto účastníkovi byl ustanoven nový zástupce Mgr. Marek Sedlák, advokát.

Podáním ze dne 31. 7. 2007, doručeným Městskému soudu v Praze, označeným výslovně jako kasační stížnost (u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 8 Afs 91/2008) žalobce vyslovil nesouhlas s větou uvedenou v odůvodnění usnesení ze dne 27. 7. 2007, že „je v zájmu žalobce, aby svého advokáta neprodleně vyhledal a poskytl mu informace a všechny písemnosti týkající se této věci“ s tím, že nebude-li tento text vypuštěn, má být „kasačním soudem pro nicotnost zrušen“.

Žalovaný se k oběma kasačním stížnostem nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud o těchto stížnostech uvažil následujícím způsobem.

Protože jde o dvě kasační stížnosti v téže právní věci vedené u městského soudu, a je možno o nichž rozhodnout současně, bylo vysloveno, že obě věci se spojují ke společnému řízení.

K druhé kasační stížnosti je nutno především uvést, že směřuje toliko proti části odůvodnění citovaného usnesení městského soudu ze dne 27. 7. 2007. Podle § 104 odst. 2 je kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřípustná. Stěžovatel nenapadá výrok tohoto usnesení, tj. zproštění výkonu dosavadního zástupce či ustanovení nového zástupce žalobce pro řízení o kasační stížnosti. Proto byla tato kasační stížnost odmítnuta [§ 120, § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Městskému soudu je nutno přisvědčit i v závěru, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení přezkoumání rozhodnutí dle § 55b odst. 4 zákona č. 337/1992 Sb. není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. a nepodléhá přezkumu ve správním soudnictví. Přezkoumání daňových rozhodnutí není opravným prostředkem, ale nápravným prostředkem správního práva. Nevyužil-li správní orgán své dozorčí oprávnění, nijak tím nezasáhl do subjektivního práva účastníka řízení (ani kohokoliv jiného, kdo podnět k výkonu dozoru případně podal). Na tom nic nemění ani ta skutečnost, že zamítnutí žádosti o povolení přezkoumání daňového rozhodnutí má procesní formu správního rozhodnutí. Stejně, jak to učinil městský soud, je možno co do podrobností odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2006, čj. 1 Afs 56/2004 – 114. Proto byla žaloba právem odmítnuta [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

O tom, že předsedkyně senátu Městského soudu v Praze Mgr. Jana Brothánková není vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 Ca 206/2006 bylo již rozhodnuto usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2006, čj. Nao 32/2006 – 15. Žalobce ani nyní v kasační stížnosti neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, jež by byly ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení členů senátu městského soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Je nepochybné, že posuzování návrhu resp. oznámení o trestné činnosti a rozhodování o něm nespadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví. K tomu především viz § 4 s. ř. s.

Jak vyplývá z obsahu spisu, úspěšnému žalovanému náklady řízení o kasační stížnosti nevznikly. Proto mu nebyla přiznána náhrada těchto nákladů. Soudem

ustanovený zástupce v tomto řízení neučinil žádné úkony. Proto mu nebyla přiznána odměna za zastupování.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu